

Vaetele de dureri ale Românilor din Ungaria,
prin Urechia Ligei au pătruns la inima
Europei.

Apocalipse

În librăria lui W. Krafft în Sibiu se află:

Cărți bisericești,

(care până în prezent au apărut în București cu litere latine, tipărit frumos pe hârtie fină și cu ilustrațiuni.)

- Aghiazmatar, cuprinzător de mai multe rândueli și rugăciuni trebuitoare creștin. la deosebite împrejurări de viață în 4°. Lei 4.—
- Archieraticon, cuprinzând rânduelile tuturor chirotesielor și chirotoniilor pentru usul p. s. s. arhieriei, în 4° m. Lei 4.—
- Dumnezeieștile Liturgii ale sânzilor noștri părinți Ion Chrisostom, Vasile cel mare și Grigorie Teologul, în 4° m. Lei 4.—
- Evangelie, Sântă și Dumnezeiască, în folio. Lei 10.—
- Evhologiu sau carte de Rugăciuni, care cuprinde în sine totă rândualia bisericească ce se cuvine a săvârși preoții la toate trebuințele religioase ale creștinilor, în 4°. Lei 8.—
- Faptele Sânzilor Apostoli, în 4° m. Lei 7.—
- Mineele pentru fiecare luni, în 12 tomuri, în 4°. Lei 120.—
- Octoih mare, care cuprinde în sine slujba învierii pe opt glasuri. Se mai numește și **Паракалитики** adică Mângăitoare, în folio. Lei 20.—
- Orologiul (Ceaslovul) în 8°. Lei 3.50.
- Penticostariul, carele cuprinde în sine slujba ce se urmăzează din sânta și luminata Duminecă a paștelor până la Dumineca tuturor sânzilor, în 4° m. Lei 8.—
- Prohodul Dlui și Mântuitorului nostru Iisus Christos. Lei 1.—
- Psaltirea mare. Lei 5.—
- Tipicul arhieresc. Lei —.50.
- Triodul, adică trei cântări, care cuprinde în sine servirea Dumnezeiască, cu începere dela Dumineca vameșului și a fariseului până la sânta înviere, în 4° m. Lei 20.—

NB. Prețurile sunt notate în Lei, pentru cursul înalt socotesc 1 Leu = 55 cr. v. a. Legătura fac după comande ori în piele, ori în pânză cu prețul cel mai moderat. Tramiterea fac pe spese comitentului.

КЪ ЛІТЕРЕ ЧІПЛАС:

- ЕВАНГЕЛІА ЧЕА МАРЕ, РОШ ШІ НЕГРЪ ТІПЪРІТ КЪ ІКОНАЛЕ ЕВАНГЕЛІШТИЛОР АЕГ. АН ПІЕЛЕ РОШ ФЛ. 10.—
- ЛІТЪРГІА СФЪЖІТЪ ШІ ДЪМНЕШІАКЪ, РОШ ШІ НЕГРЪ ТІПЪРІТ АЕГ. АН ПІЕЛЕ РОШ ФЛ. 4.—
- ПЕНТЕКОСТАРИСА ЧЕА МАРЕ, РОШ ШІ НЕГРЪ ТІПЪРІТ АЕГ. АН ПІЕЛЕ РОШ ФЛ. 9.—

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiu.

Noutăți cârpite.

Congresul bisericeii gr. or. din Ungaria și Transilvania se va concede d'odată cu întărirea metropolitului bisericeii gr. cat. din Transilvania și Ungaria.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Mitică Sturza nu primește compunerea ministeriului din România pentru două motive: 1. pentru-că ministeriul actual n'a dimisionat, 2. pentru-că regele nu l'a încredințat cu compunerea unui nou ministeriu.

*

Vekerle, și după disolvarea camerilor, va continua ruinarea finanțelor Ungariei.

*

Ministrul internelor Hieronymi a propus în ultimul consiliu ministerial, ca pentru fie-care magnat maghiar din Transilvania se se înființeze câte o bancă separată c'un capital de cel puțin două milioane corone.

*

Deputații Sasilor din parlamentul budapalestinean cântă: „Ach du lieber Augustin, Alles ist hin,“ după melodia fluierată de olariu, când 'și-a răsturnat carul cu olele.

Din pățeniile lui Dada.

Fuse Dada om vestit	Ca bóba de mătrăgună,
Cum nu s'a mai pomenit	Și auđii că ea'i în vie
Decând sunt țiđani în lume,	Tocmai cum îmi place mie,
Și știa spune la glume,	Deci m'am dus odată'n vie
La posne și la pățițe	Și-am mâncat cu lăcomie
Călite și necălite	La struguri de cei lați
Tot de Dada iscodite,	Și verđi și răcătanați;
Că era omul cuminte.	Și dacă m'am săturat
Odată'l telnii la móră	Vedui unul spândurat
Și că ce nu 'i-am đis cióră	Pe un par, ceva cam sus,
Pusu-s'o a-mi povesti	Era ca un cucuruz.
Câte'n lume le păți	Când se pun mâna pe el
Și câte'n minte'i veni;	Eată un Român mișel
Cióră dacă își fi đis	Ce se chiamă vințeler
Cu Dada n'aveam de rís	Și'mi strigă ca un hoher:
Tótă noptița ar fi stat	Cine-a cutezat se vie
La părete bosumflat;	Điua pe-amiađi aci'n vie?
Dar' nu 'i-am đis acea dată	Și luă un par de claie
Nici o vorbă legănată	Ca pe mine se me spaie!
Care se samine-a cióră,	Eu vedđendu'l mănios
Și fiind o nópte'n móră	Me plec încetinel jos
Numai noi cu morariul	Și ridic un par de vie
Spusu-ni-a faraonul	Ca la mine se nu vie,
Multe, multe, dintre care	Când me ridicam de jos
Scot aici la arătare	Și îl vedeam mănios,
Câte-va ce'mi vin în minte	Me mănui și eu îndată
Din alui Dada cuvinte:	Dară el vrea se me bată,
Auđii când fui mai tiněr	Și fără pic de rușine
Că este o pómă, îi đic strugur	Se încاعرă de mine
Și ar fi dulce, și ar fi bună	Și mă prinde chiar de chică,

Eu îl apuc de opincă,
 El me prinde și de barbă
 Eu me înhății de iarbă,
 Și atâta ni-am svêrcolit
 Până ce m'am pomenit
 Că Românu 'ntr'o mânie
 Gardul cel spinos de vie
 Numai ca se fie bine
 Îl mută dincolo de mine,
 Veți bine 'i-a fost rușine
 Se dee față cu mine,
 De atunci se me creți bădică
 N'am mai pus piepten în chică,
 Nici el picioru'n opincă,
 N'am mai pus briciul în barbă
 Dar' ȕeu nici el cȕoșa'n ierbă,
 Nici că și-o mai făcut treabă
 Cu ómeni iuți în mânie
 Cum fui eu când fui la vie.

Asta fũ până fui june
 Dară se vedeți minune
 Ce era ca se mai pat
 După ce m'am însurat:
 Merg odată la nănașul
 Șitiți voi, cum se duce finul
 Se'l întrebe de trăit,
 Dar' nuș cum am nimerit,
 Că întrând repede afară
 Eu m'am trețit în cămară,
 Și acolo era un caș
 Coperit c'un cuțițaș.

Ce se fac' aș lua cașul,
 Se supără cuțițașul,
 Dac'oi lua cuțițașul
 Cum o se rêmână cașul,
 Gol goluț neacoperit
 Fără leacă de cuțit?
 Când îmi sfârmaș astfel capul
 Numai vęd cașul sêracul
 Că s'aruncă cătră mine
 Eu îi ȕic: fie de bine,
 Și'ntr'o mână cu ăl caș
 Într'alta cu cuțițaș
 Tot tăiai
 Și tot mâncai
 Până ce me săturai,
 Atunci dau se ies afară
 Dracu'mi pusă'n cale o scară
 Și călcând încetinel
 De pe fuscel pe fuscel
 Fui în pod sub coperiș
 Unde se uită chioriș
 Oblu în față la mine
 Trei unturi și trei slănine,
 D'apoi mari bade și grase
 Cât în spaimă me băgase,
 Și cum eram spărios
 Era p'aci se cad jos,
 Scot cuțitul ca'ntr'o dóră
 Taiu și pun pe subsuóră,
 Și când dau se plec în jos
 Nașul vine mănios;
 Acum va fi vai de mine,

— Dar' cum veniși aci fine? De grumazi me'ncăera
 — D'apoi eși din cămară Dar' eu om blând și cuminte
 M'am îngăimăcit pe scară Îi spun două trei cuvinte,
 Și călcând încetinel Și me cobor fără scară
 De pe fuscel pe fuscel Păn' me vęd în curte afară,
 Cum eram cu pipa'n gură Și din curte oblu'n drum
 Dau cu nasul de untură Din copite'mi eșia fum,
 Și cu ochii de slănină Cu capul cam buhaha
 Și nu'mi era îndămână Dar' la fole tanana!
 Se nu beau un strop de apă. Așa Dada ne spunea
 — Ce? în pod cotaî tu apă? Apoi un oftat scotea,
 Cu cuțitul ce făceai? Ear' eu, căci eram la móră,
 — Ia de fum me apărai. Dîseiu: multe mințești cióră!
 — Așa? D'apoi spune'mi cióră Atunci el se supëra
 Ce ai tu ici subsuóră? Și mai mult nu ne spunea.
 Când așa me întreba

Popa Tunsu.

Într'un sat — fost'au cândva Și cesta nu pricepea
 Fost'au doi popi undeva, De isteț ce mai era,
 Unul fû Basil unitul Și purta popa Nifon
 Altul Nifon neunitul. Antiree de barșon,
 Basil umbla tuns și ras Barbă lungă și păr mare
 Și era ometeu gras, Care'i bătea în spinare.
 Mare'n burtă, lat în spete, Inelat și pomadat
 C'un nas cât un crastavete Era frumuseț băiat.
 Dar' nu știm cum, din păcate, Și fiind ambii 'ntr'un sat
 Nu era burduf de carte, Adesea se întempla
 Ba, fie ȃș între noi, De ici colea se'ntelna,
 Mulți ciobănași dela oi Mai la birt, mai la pomană
 Cari nici visau a popie Mai la móră, mai la nuntă,
 De cât el puteau se știe Și unde se întelneau
 Mult mai mult, căci în April Șuguiau cât șuguiau,
 Născuse pater Basil, Ear' în urmă se sfădiau,
 În zodia măgariului Că părintele Basil
 Dar' popă fû dumniului Da doveđi că în April
 De aici, la ei în sat E născut a bună sémă
 Că Porie împărat Și fugea dela pomană,
 Dat'au fost poruncă mare, Ori de unde se afla
 Că măgariul fie care Cât gândiai că dracu'l ia.
 Póte sbiera, póte paște Odată fiind la birt
 În satul unde se naște. După-ce s'au călit de spirt
 Nifon era popă mic Ear' au început disputa
 Dar' isteț și prea voinic, Cât birtul tot răsuna,
 Din dos gândiai că'i copil Mě, ȃce popa Basil,
 Dar' din față pe Basil, Mě, tu ești numai copil
 Mi'l vindea și'l cumpăra P'ângă mine, io's cărunț,
 Ba și dracului mi'l da, Tu ești prost, ear' eu sunt cult

Și încă sunt și unit,
 Tu ești berbec neunit,
 Për mare și minte scurtă
 Mult mai prost decât o ciută!
 — Hei! ȳice popa Nifon
 Chiar prost de-așfi, dar' am ton
 De cântat, și mă Basil,
 Eu nu's născut în April
 Cum ești tu, dar' mintea ta
 Care în veci nu era,
 Tot descrește se'mpuțină
 Și-acuși a ta căpățină
 A fi goală și din Iontru
 Precum e pe din afară,
 Că cum vëd a ta tocmeală
 Mintea ta o se dispare
 În scurt timp, că tu nu ști
 Că tunđându-te rămâi
 Din ce în ce mai năuc
 De'i ajunge'n balamuc!
 Acum Basil stă pe gând
 Că ore ce-ar fi de rënd,
 De'i Nifon mai tare'n gură
 Decât el? Deci cu o ură
 Vëdită stă și întrébă
 Lucrul cum se se pricépă?
 — Eac' așa, Nifon răspunde,
 Ție dracul përu'ți tunde,
 Și când ești tuns, ras frumos
 Përul tëu e găunos,
 Lângă cap la rëdăcină
 Pe-acolo mintea'ți divină

Se strecóră tótă afară,
 Glava'ți rămâne ușoră
 Dar' și gólă, deci pricepi
 De ce nu'treci pe berbeci?
 Dar' eu uite, përu'l las
 Până'mi ajunge pe nas
 Și pe umeri, d'apoi capul
 Rămâne tot plin sëracul
 De chelm și de'nvëțătură,
 Ear' tu ești o secătură.
 Hm! ȳice popa Basil,
 Hm! tu ești numai copil,
 Dar' cu a tale cuvinte
 M'ai convins că nu'i cuminte,
 Lucru omul a se tunde
 Că mintea prin el pătrunde
 Evaporează afară
 Dar' la uniți e tocmeală
 Se umble tot tunși și rași
 Ca dela potop rëmași;
 Dar' ce se fac, spune'mi tu
 Cum se'mi scurtez eu përu
 Făr' al tunde, făr' al rade?
 — Cum? pune-te tu și'l arde,
 Că arđënd la rëdăcină
 Rămâne o boțotină
 Care oprește mintea
 Din cap a o evapora!
 Auđënd popa unit
 Sfatul celui neunit
 Se duce oblu acasă,
 Aprinde lumina'n masă

Și începe ași pârjoli
 De pe cap perișorii.
 Popa Nifor cu mai mulți
 Poporeni de cei uniți
 Îl pândiră la feréstră
 Se vadă ce face'n casă?
 Și vedându'l la lumină
 Pârjolind din rădăcină
 Perii din cap și din barbă
 Întră la Basil de grabă
 Și mi'l légă și mi'l duc
 În oraș la balamuc,
 Declarându'l de nebun
 Care'și face përul scrum,
 Scris e că de s'a'ntêmplat
 Trei se te declare beát
 Mergi de loc, culcâte'n pat,
 Ear' dacá șapte inși spun

Că'n adevër ești nebun
 Mergi de loc la balamuc
 Că'n adevër ești năuc!
 De-atuncea mult a trecut
 Popa Basil s'a făcut
 După cum scriptura spune
 Pămênt și deșertăciune,
 Dar' numele 'i-a rămas
 Că cu lumina s'a ras
 Și cu lumina s'a tuns
 Și în balamuc s'a dus
 Sub nume de popa Tuns.
 De-atunci și popii uniți
 Umblă ca cei neuniți
 Cei mai mulți cu barbe lungi
 Dar' la për totuși îs tunși,
 Dar' tunși cu fórfecile
 Nu arși cu luminele.

Chiuituri d'ale țerenilor la joc.

Mult me mustră măicuța,
 Că 'mi gólă nevasta,
 Da cum focu n'a fi gólă,
 Ca'n pădure și la móră
 E cu glaja subțuóră!

* * *

Nevasta care'i nevastă
 Iertatu'i se se iubească,
 Și cu mine și cu altul,
 Numai se n'o știe satul,
 Și se n'o afe bărbatul

* * *

Rele's maică frigurile,
Da's mai rele dragostile,
Că de friguri zaci în pat,
De dragosti umbli turbat !

* * *

Măi părinte părințele
Vai de păcatele mele,
Că eu când m'oi spovedi
Șapte popi mi-or trebui,
Șapte popi din șapte sate
Și unul din Săcădate,
Se me ierte de păcate !

* * *

Mândra care'mi place mie,
N'are casă nici moșie
Fără draga de fetie,
Dar' nici asta nu se știe !

* * *

Eu pe deal mândra pe șes,
O cunosc numai pe mers,
Pe mersul picioarelor,
Și pe largul pôlelor !

* * *

Copiliță draga mea,
Fă'ți gurița fântânea
Se bea badea tot din ea !

* * *

Pus'am gând dumnezeesc,
Ca se me călugăresc,
M'oiu călugări pe dracul,
Că fetele îmi pun capul !

* * *

Însura-m'aș însura
Urîtă nu 'mi-aș lua,
Și frumósă nu'mi prea place,
Că prea mulți prietini îmi face !

* * *

Póte voiu avea păcate,
C'am iubit fetele tóte;
Câte fete în brațe-am strâns
Tóte după mine au plâns !

* * *

Astă nópte am visat
Mândro că te-am sêrutat,
Eară când m'am deșteptat,
Me vèđui cu mâța'n pat !

* * *

Mândruliță de pe plaiu
Spune'mi gura cui 'ți-o dai?
Dămi-o mie'n datorie,
Până la sânta Marie !

* * *

Tinără m'am măritat
Rea sócră 'mi-am căpétat,
Când dă'n câne dă și'n mine,
Cătră câne ȃice na !
Cătră mine tu cățea !

* * *

Amar de tini făgădău
Cum îți stă ție de rău
Fără pic de olălău,
Când ași întra eu în tine
Cu trei părți'ți-ar sta mai bine !

* * *

Săraci mândruțele mele
 Adunați-vă tustrele,
 Și plătiți vr'o liturghie
 Ca se scap din cătănie!

* * *

Sus cu toții mări ficiori
 Se suim fântâna'n deal,
 Se se spele fetele
 Că's negre ca iepele!

* * *

Uită-te lele'n fântână
 De vești cât ești de bătrână,
 Sau te uită'ntr'o găleată
 Se te vești de mai ești fată!

* * *

Cine'și teme nevasta
 Facă gard în jur de ea,
 Cu pari înalți de stejariu
 Cu grădele de artariu!

* * *

Hup, țup, n'am se'nbuc,
 Nici la móră n'am se duc,
 În straiță nu mi-am luat,
 Nici acasă n'am lăsat!

* * *

Me duseiu din sate'n sate
 După fete laudate,
 Tot cu coșuri de bucate,
 Se le pui la mătă'n spate!

* * *

Preoteasa din Presaca
 Me tot rógă se'i iau fata,
 Că'mi dă o rață potcovită
 Ca se fim și noi cu vită,
 Și doi pui albi cocoșei
 Ca se ar la plug cu ei!

* * *

Ce 'mi-o fost drag în vieță
 Nevasta 'nvălită creață
 Bărbatul încins cu ață,
 Și pe cap c'o merindeață!

* * *

Nevăstută cu chindeu
 Unde 'ți-e bărbatul tău?
 Dă'l corbilor slab și mut,
 Și pe cel ce l'a făcut,
 Gura'i pute, barba'npunge
 De urît îmi pôte ajunge!

Urzică Scandalografescu.

Cel mai mare blăstēm cădūt ori din ceriu, ori urcat din Iad asupra popórelor din Austria a fost și este dualismul, sau forma constituțională, prin care Austria, voind a fi, s'a pomenit, că nu mai este.

Dualismul, pentru Austria născută și crescută mare prin căsătorii, e ceea ce divorțul e pentru cei căsătoriți.

Pentru popórele din Austria, dualismul e isvorul hărœi.

Popórele favorizate prin dualism, adecă Nemții și Maghiarii, se hărœe unul cătră altul. Contra Nemților se hărœe în Translaintania Cechii, Italianii, Polonii, etc. Contra Maghiarilor se hărœe în Cislaintania Croații, Români, Slovaci, Sasi etc.

Cu'n cuvânt popórele din Austro-Ungaria, în urma dualismului, au ajuns a trăi unul cu altul în harmonia cânilor, și câinii mai întâiu se hărœe apoi se încœeră.

În urma temerei de încăerare, popóarele din ambele părți ale monarhiei nóstre caută după alianță. În Austria popóarele negermane se aliază contra Germanilor, în Ungaria popóarele nemaghiare se aliază contra Maghiarilor.

În urma dualismului, Austria e un stat, Ungaria altul. Ambele state au o unitate dualistică, sau de unul împărțit cu doi, și țin la olaltă de frică bucuros.

Frica e cleiul, care ține aceste două state laolaltă.

În Austria, popóarele negermane sunt iobagii Germanilor, în Ungaria, popóarele nemaghiare iobagii Maghiarilor.

Asta pentru motivul, că atât în Austria, cât și în Ungaria, popórelor le lipsește puterea de a putea fi libere.

Din această stare faptică s'a născut nisuința popórelor negermane de a scăpa în Austria de iobăgia Nemților, și în Ungaria nisuința popórelor nemaghiare, de a scutura iobăgia Maghiarilor.

Spre acest scop se vorbește, d'un timp óre-care, de alianța Sasilor cu Românii.

Și ce e semnificătoriu, alianța asta o caută Sasii cei tineri, sau Jungsachsen, aliații de odinióră ai Maghiarilor. Sasii cei bătrâni, ca prin un „deus ex machina“ au devenit Jungsachsen, și nu vreau se fie aliații Românilor.

Oare pentru ce nu?

Pentru că Sasii bătrâni, după ce 'și-au mâncat programul național din Mediaș, ca țigani biserica, apucând la osul de ros aruncat lor de ministeriul Szapáry, cred, că de se vor și îneca în balta ideii de stat maghiar, mor cel puțin sătui.

Politica Sasilor bătrâni constă în pregătirea la mórte cu burta tanana.

Din norocire Sasii tineri, cu tótă economia matrimonială, de care neamul lor e stăpânit, se înmulțesc, și vor

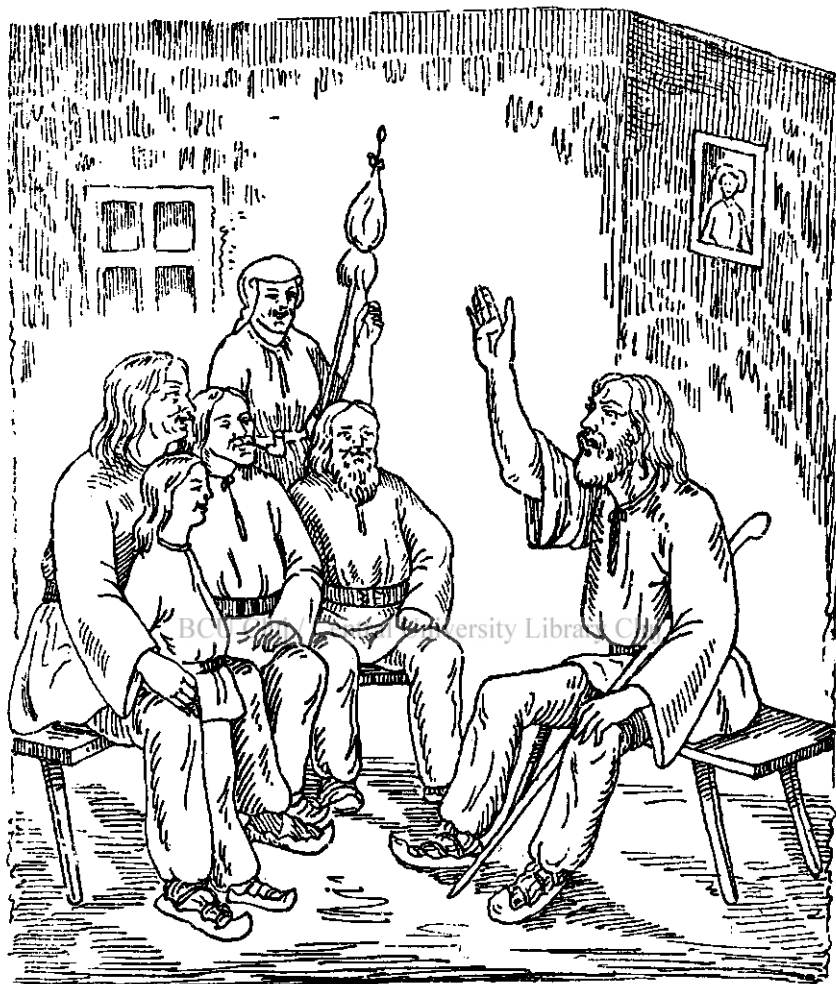
ajunge la majoritate. Aceștia caută alianța Românilor chiar și cu prețul de a trăi flămânzi, numai se-și salveze naționalitatea.

Și cumcă alianța Sasilor cu Românii e naturală, aceasta o dovedesc acei sasi, și români, care aruncați de executorii de dare din Ungaria în America, pentru susținerea proprie, au format o colonie. În Niles Ochio, America de nord, din 20 de români și 40 de sasi, toți odinioară locuitori ai Fundului Regiu de pe valea Hârtibaciului, s'a constituit o colonie, în care cei 20 de români n'au mâncat încă nici un sas, și cei 40 sasi n'au mâncat nici un român, ci toți 60 în strânsă alianță, se apără, ca alții se nu-i mănânce.

Ceea ce Sasii și Românii fugiți de mulțimea libertăților din Ungaria fac în America de nord, ca mâne vor face și Sasii cu Românii rămași în Ungaria. Se vor alia de temerea, ca Ungurii se nu facă din ei papricaș.

Asta cu atâta mai sigur, cu cât scris este: „Solamen miserios sotios habuisse malorum“, sau pe românește: „Salami mănâncă cu gust și ceice's sătui de răbdări!“

Stan Pătitul.

În cârcima Buzului de lângă drumul de țeară, ce duce din Mediaș cătră Ibașfalău, ședeă acum câteva săptămâni un țeran român cu trei țereni sasi la o masă. Toți patru își dau silința a înmulți venitele statului din beutura de rachiu, și vorbeau între sine aci domol aci înfocat, precum și în dieta țerii adeseori se vorbește.

Românul, un țeran de statură mijlocie, îndesat la os, chică lungă de cârcimă pe cap, mustațe de codru verde

sub nas, și ochi nestâmpărați sub sprâncene tufóse, vorbea, ca și când el ar purta presiul la masă, rar, dar' îndesat, și când vorbea scotea din gură o pipă din a cărei bute abia se vedea o țeve scurtă și subțire.

Din cei trei sasi unul era mare, crescut uitat, mai mult picioare decât trup, cioplit la naștere numai din șecure, avea un pěr lung, mâncat ori de moli, ori de finanți, purta vorba în desbateri. Ceialalți doi sasi, normal desvoldați, erau tunși, și de aceea siguri contra ieșirii părului prin pălărie. Cu tóte este améndoi umblau adeseori cu mâna prin ceafă, și pe creștetul capului, fie ca se se convingă dacă părul le crește, fie din alte motive mișcătore. În-deosebi unul cu'n obraz rotund, unflat de améndoué părțile, ca și când ar voi se sufle în foc, și cu'n nas de mărimea unui ou de tufă la îmbinarea mustațelor, mișca mereu din umeri, și, când apuca cu mâna'n ceafă, se scărpinga cu multă stăruință.

Vorba, ce toți patru purtau între sine, era despre păstorirea vitelor din sat.

Românul se plângea, că de câțiva ani încóci, românii nu mai încap de sasi la păstoritul de vite, ba în unele sate sasiu au scos și pe țigani din dreptul strămoșesc al păstoririi porcilor.

„Da noi sasiu din ce se plătim în vremile este grele împératului darea* — rěspunse rěstit cel mare crescut uitat?!“

Ceialalți doi sasi, cu alte arguminte, dau sasului crescut deșirat drept. — Se vede, că sasiu's tare îngrijați de bunăstarea finanțelor statului, și de aceea se îmbulzesc la păstoritul de vite!

Mai necăjit pe țéranul român se vedea a fi sasul cel cu obrazul umflat, și cu nasul de ou de tufă, care se vede

că purta în sat diregătorii pădurei porcilor. Acesta venind în foc, a dis cătră țeranul român: Mă, noi sasii, dacă am ajuns se păstorim vitele, le grijim, nu le furăm ca voi românii!

Când acest sas 'și-a încheiat cuvântarea, românul așa palmă 'i-a ras preste fălci, de tóte sticlele din cărcimă au început a țiu!, și oul de tufă din vârful obrazului, era gata se sae din rădăcină!

Sasul dela porci, după primirea palmii, nici căr n'a mai putut dice. Ceialalți doi însă s'au sculat în picióre, și amenințînd au strigat cătră țeranul român: Da glumă-'i asta mă, ori într'adins?

— Într'adins!

— Norocul tĕu, că noi astfel de glumă nu înțelegem!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Semidoct.

Gligor Moldovan, celebrul ađibuchevede, dela universitatea din Cluj, decând rícăe în literatura română, și el, ca și găina órbă, a nimerit ici colea căte un grăunte, la care cei cu ochi nu bucuros se uitau.

Prin scrisorile sale deschise cătră președintele Ligei V. A. Urechia, Gligor Renegatul a dovedit însă, că e un semidoct, adecă un om, nici învĕțat, nici prost, ci numai tulburat la cap!

Popa Colac cu popa Pupăză,

Colac: Cum mai duci tu lumea fără metropolit sote?

Pupăză: Ca cei fără de cap!

Colac: Cum așa? — Tu acum n'ai cap, poți umbla de capul teu, prin urmare ești suveran!

Pupăză: Da, suveran, la care totă lumea'i poruncește. La noi acum atâta poruncesc, de nu ști de care se ascuți!

Colac: Unde poruncesc mulți sote, e bine se n'ascuți de nici unul!

Pupăză: Asta o poți face tu, care trăiești în constituție, și ai un cap, de care nime nu ascultă!

Colac: Nu, dacă n'are minte!

Pupăză: Sôțe, tu ești om, ai cap, ce lipsă mai ai tu de minte?

Colac: Ca se pot judeca cât ești tu de prost!

Pupăză: N'arunca tu cu prostia așa, că ți-a mai trebuî! — Prostia sôțe, jôcă în lume cel mai mare rol Nu veți tu, cum noi Românii prin prostia Ungurilor am ajuns la minte?

Colac: Nu te înțeleg. — Eu din contra țin pe Unguri de cel mai înțelept popor între toate popóarele Austro-Ungariei. Nu veți tu cum Ungurii rad pe Nemți în delegațiuni mereu fără săpun, și rînd de rînd își realizează toate visurile lor?

Pupăză: Da, da, Ungurii au multă, ba prea multă minte, și unde-î minte prea multă, acolo și prostia și are reședința sa. — N'au făcut — te întreb eu — Ungurii prin prostia lor cu procesul memorandumului, devastările din Turda, Arad, Oradea mare etc. cauza noastră națională în tótă Europa celebră? Nu prostia Ungurilor cu maghiarizările lor ne-au făcut se ne comasăm șcólele spre susținerea limbei noastre strămoșești?

Colac: Atunci Dumnezeu se le țină prostia sôțe, dór' ne duc și la comasarea bisericilor.

Pupăză: Se li-o țină Dumnezeu, și unde Dumnezeu n'a putea, se pună de pe mine și dracul mâna întru ajutoriu — dar' eu me duc sôțe, că ađi mănăm porcii la ghinde — nu vi și tu?

Colac: Eu nu mănânc ghinde — adio!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi nu crepați de căldură, nici nu muriți de frig!
Închipuirea e o bôlă, de care atât bărbații cât și femeile pățimesc.

De bôla închipurii lecuește cu succes numai Dr. Sapașilopata. Câț!

Îndeosebi femeile adeseori sunt niște bôle închipuite. Eu am o prietenă, damă cu rang și dignități, care nu se află bine, dacă nu-î bolnavă. Câț!

Dumnețeu se ferească însă pe tótă lumea de societatea duor femei închipuite, care mai sufer și de altă bôlă. Câț!

Eu, acumu-î aprópe un an, călătorind cu calea ferată, am ajuns a şedeá într'un cupeu cu un bătrân însoţit de o nepoţică, pe care o ducea pe serbătorile Crăciunului acasă, şi cu două femei. Bătrânul, un om tăcut, rar schimba câte un cuvânt cu nepoţă-sa, la care uitându-te, îţi venia s'o pui într'o ramă, şi se te închini la modestia ei. Câţ!

Cele două femei, pardon, dame, în cea mai bună etate, adecă între 20 şi 60 de ani, şedeau faţă'n faţă lângă fereastă. Amândouă, îndată ce trenul a pornit, au băgat pe móră, şi au început a măcina din gură, de tăriţele săriau în tóte părţile. Hodorog—trónc—trónc—hodorog—tronco—tróncó—hodoróncó—treanc—fleanc, le mergea pupăza ca la raţe códa, sau ca la căţele falcile, când vreau se sperie Luna cu lătratul. Câţ!

Din tótă vorbăria celor două dame, prin care au hechilat tóte slăbiciunile societăţii cunoscute lor, am aflat că una era o preoteasă văduvă, care de dragul prescurilor bucurósă s'ar fi măritat deloc după alt popă. Ceealaltă era o fată părăsită, care, după cum ea se lăuda, a respins trei peţitori, unul mai frumos şi mai voinic decât celalalt, numai ca se-şi pótă păstra cu scumpătate aplecarea sa divină cătră celibat. Câţ!

Preoteasa îşi perduse o parte însemnată din frumseţea, pe care după trăsurile obrazului sigur o a avut în tinereţe. Fata, din contra, neavând ce perde, s'a conservat bine, şi era tot urită. Biata de ea, după ce la trei peţitori le-a dat corfe, a patra-óră sigur s'ar fi măritat şi dup'o idee de barbat. Câţ!

Până la un timp óre-care damele au dovedit una cătră alta o curtuşie rară. D'odată însă curtuşia lor s'a prefăcut în grobianitate de cofăriţe, sau zarzavagióice. Câţ!

Afară era frig, în cupeu cald. Frigul de afară ar fi făcut onóre ori-cărei Boboteze. În căldura din cupeu ai fi potut ferbe ouă.

Damele amëndouë erau hipochondre, fie-care suferia de câte o bôlă închipuită. — Una și închipuia că căldura, cealaltă că frigul are se-î pună capul.

— Se deschidem nițal fereasta, dómână preoteasă, că eu crep de căldură.

— Nu domnisórá dragă, că eu mor de frig!

— Ba ȕeu eu deschid nițal fereasta!

— Asta se n'o faci!

— Dumniata n'ai se'mi poruncești ce se fac, și ce nu — dá se deschidă fereasta.

— Ști că ești o mojiică!

— Ba d-ta ești o impertinentă — o împinge dela fereastă.

— Domnule conductor — domnule conductor!

Conductorul, la larma neobicinuită, aleargă în cupeu, și întrebă, ce poftiți?

— Se deschideți fereasta, domnule conductor, că eu crep de căldură aici!

— Nu, nu, nu, odată cu capul se nu deschideți domnule conductor, că eu mor de frig!

Conductorul, în fața contradicțiilor înfuriate, sta uimit, se uita în dreapta și'n stânga, și bătea din umeri. Cât!

Mie, care până în acest moment, asemenea marilor dignitari dela principe în sus, călătorisem încognito, mi s'a rupt îndelungrăbdarea pe unde'i așa mai subțire, și ca se scap pe conductor de perplexitatea, în care se afla, am ȕis: Domnule, fă la amëndouë damele pe voie, deschide fereasta, și atunci móre asta de frig, apoi închide-o, și atunci creapă cealaltă de căldură, ear' noi ajungem la pace în cupeu! — Mițuluc!

Scânteii și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Rupe din capitolul multor dame d'ale noastre moda
și amorul, și vei afla, că restul e maculatură!

* * *

Archimandrit e o episcopie vantă!

* * *

Liberi se mișcă în Ungaria Ovreei și păduchii!

* * *

Predomnirea rasei maghiare e un privilegiu pe contul pu-
terii statului, și nu se deosebește de lupul ajuns cioban la târlă!

* * *

O lingură plină de fapte, e mai prețioasă decât un blid
plin de promisiuni!

Bucurie.

- Dumnia-ta se vi mai des la noi!
 - Pentru ce, dragul badii?
 - Pentru-că mama află o nespasă bucurie când te duci!
-

Temerea de palmă.

— Eu me duc de acasă, draga mami. Fi tu bună, și când te culci dă domnișorei învățătore o sărutare!

— Așa, ca se'mi dea și mie o palmă, ca ieri seară tati!

In librăria lui W. Krafft în Sibiu se află:

Din editura de comisiune:

- Arta de a trăi. Traducere liberă de Jeronim G. Barițiu. frumos leg. —50.
 Bacalbașa A., Artă pentru artă. —55.
 Băbeș A., Femeea în trecut, prezent și viitor. 1.37.
 Cionca I., Praktische Grammatik der romänischen Sprache 1.38.
 Cura de Apă de preotul Kneipp. 1.75.
 Demetrescu A., Particularități ale limbei franceze 1.10.
 Dobrogeanu—Gherea, Literatura și știință. 2 vol. à 2.75.
 Hodoș E., Istoria literaturii române 1.25.
 Ispirescu P., Legende séu basmele Romanilor. Editie mai nouă 2.10.
 Livescu, Angerii lui Rafael. Fantasie orig. în 3 acte. 1.10.
 Lucaciu Dr. V., Istoria lui Foțiu, patriarhul Constantinopolului urzitorul schismei grecesci, prelucrată după preotul I. Jager. 3.—.
 Manliu I., Gramatica istorică și comparativă a limbii române 2.75.
 Maneagușu N., Reunirea Românilor din Transilvania și Ungaria. 2.—.
 Marianu, Născerea la Români 2.50, Inmormântarea la Romani. 2.50, Nunta la Romani. 5.—.
 Mihailescu St., Încercări critice asupra învățământului nostru primar. 1.10.
 Petriceicu-Hasden, Ion-Vodă cel cumpit (1572—1574). 1.65.
 Pipos P. Dr., Didactica. —.70.
 — Istoria Pedagogiei. 2.—
 — Metodica școlii populare. Partea gener. —.60, Partea specială. 1.—.
 Puscariu Caval. de., Date istorice privitorie la familiile nobile române. 2.—
 Popescu I., Ântea carte de lectură și înv. p. școlile popor. române. leg. —.25.
 — Conductor la aplic. întâii cart. broș. — 10.
 — A doua carte de lectură și învăț. pentru școlile populare române leg. —.70.
 — Computul în școlă populară. Manual pentru învățatori. broș. 1.20.
 — Pedagogia. Edit. II. Edată cu conlucrarea și sub supraveghierea lui Stefan Velovan. broș. 2.—.
 — Psihologia empirică séu știința despre suflet. broș. 2.—.
 Sbiera I. Dr., Aron Pumnul, voci asupra vieții și însemnătății lui. 2.—.
 — Colinde, cântece de stea și urări la nunți. —.40.
 — Codicele Voronețean cu un vocabulariu și studiu asupra lui. 5.—.
 — Grigoriu Urechie, contribuiri pentru o biografie a lui. —.80.
 — Povești populare românești. 1.50.
 Sima Gr., Izvor de bunăstare sau mai multe sute de îndreptări și povește scurte și practice din Economia de casă, Grădinărit, Higiena, Economia de câmp și de vite, Viierit etc. etc. Ediț. II. frumos legat. —.60.
 Stoica S., Tractatul bôlelor acute infectătore. Preț redus —.60.
 Sonea Ioan, Cuvinte de aur sau învățături înțelepte, date de un părinte fiului seu. —.80.
 Vlahuța A., „Dan“ 1.93.
 Vuia G. Dr., Higiena populară cu privire la sateanul român. 1.—

Din Colectiunea Saraga și Steinberg:

1. Sevastos E., Povești.	16. Autori Români, I. Antologia.
2. Bogdan N. A., Povești și anecdote.	17. „ „ „ II. Crestomația.
3. Cantanu M., Poesii popul. (Doine)	18. Iorga N., Schițe din literat. română.
4. Gane N., Poesii.	19. Bogdan N. A., Și nouă și vechi.
5, 6. Konaki I. C., Poesii, 2 vol.	20, 21. Țaragiale I. L., Teatru. 2 vol.
7. Eminescu M., Poesii complete.	22. Iorga N., Schițe din literat. rom. II.
8. Nădejde S., Nuvele.	23. Cugler-Poni M., Poesii.
9. Vlahuța A., Nuvele.	24, 25. Lazu G. N., Poesii ant. și moderne.
10. Henriette și Mihail Eminescu Scrisori.	26. Carmen Sylva, Povești Peleşului.
11, 12. Densușianu Ar., Cercetăril. 2 vol.	27. Țoța V., Încercări de metafisică.
13. Gane N., Domnița Ruxandra.	Crascescu V., Schițe și Nuvele. 4 vol.
14. Beldiceanu N., Poesii.	Stăncescu D., Alte Basme noue.
15. Sevastos E., Anecdote populare.	Demetrescu, Sensitive. Intim. 2 vol.

Prețul unui volum este numai 1 Leu și 25 cr.

Calendarul Calicului pe anul 1895

a eșit de sub tipariu.

Unic în felul său, cu multe ilustrațiuni humoristice și satirice, conținut original, Calendarul costă 36 cr. sau 1 franc.

Abonenții ordinari ai Calicului, care pentru anul 1894, deși au plătit întreg abonamentul până'n 1 Ianuarie, n'au primit calendarul din lipsa de exemplare, vor primi calendarul anului 1895 gratuit, ori mai rămân ori ba a se numera între abonenții noștri.

Abonenții noi și vechi, care până în 1 Ianuarie viitoriu ne trimit d'odată întreg abonamentul de 3 fl. sau 7 franci primesc calendarul gratuit.

Abonenții cu prețuri reduse, cât și cei-ce plătesc abonamentul în rate, primesc calendarul cu 36 cr. sau 1 franc, espedat franco.

Administrațiunea Calicului.